Слово по случай Патронния празник на 90 СУ „Ген. Хосе де Сан Мартин“
26.02.2020 година

Ваши превъзходителства,
Уважаеми гости,
Скъпи ученици, учители и родители,

Вече 25 години 90то училище чества 25 февруари, рожденият ден на Хосе Франсиско де Сан Мартин и Маторрас, по-известен като генерал Хосе де Сан Мартин, като свой патронен празник. За 25ти път свързваме нашия патрон с качества и добродетели като смелост, хуманизъм, свобода, просвещение.

Хосе де Сан Мартин е роден на 25 февруари 1778 г. в Япейю, Кориентес в испанско семейство. Той е бил най-малкият от петте деца на Хуан де Сан Мартин и Грегория Маторрас.

През 1783 г. баща му е преместен в Испания. На Дон Хуан е поверено ръководството на полк в Малага.На 8-годишна възраст Хосе де Сан Мартин постъпва в Мадридската семинария на благородниците, където учи риторика, математика, география, естествени науки, френски, латински език, рисуване и музика. През 1789 г. е приет като кадет в Мурсийския полк. Това е началото на неговата блестяща военна кариера и бързо се издига във военните си степени, докато стигне до втори лейтенант. Във войната срещу наполеоновите сили и вече със звание подполковник, той е награден със златен медал за героичното си представяне в битката при Байлен на 19 юли 1808 г. След тази блестяща кариера в испанската армия Сан Мартин се присъединява към движението за независимост в Америка и посвещава живота си на благородна кауза. Усещането за неговата американска идентичност и либералната му идеология, развита в духовния климат, възникнал след Френската революция и при четенето на енциклопедистите, го вдъхновяват да допринесе за свободата на родината си. Така той започна нов етап от живота си, който ще го направи, заедно със Симон Боливар, една от най-известните личности на американската война за независимост.

През 1812 г.той тръгва към Буенос Айрес. На 3 Февруари 1813 г.е победата в битката при Сан Лоренцо.

Военната операция, свързана с освобождаването на Чили, реализирана само за двадесет и четири дни, прекосявайки планинската верига на Андите,представлява най-големият американски военен подвиг на всички времена. След като са били преодолени върховете на Андите, на 12 февруари 1817 г. той побеждава кралската армия при Чакабуко и на 14-и влиза в Сантяго де Чили. След като командва битките при Чакабуко и Майпу, Сан Мартин постига освобождението на Чили от Испания. Той не спира дотук: атакува центъра на испанската власт в Южна Америка, намиращ се в Лима, а през 1821 г. Перу също получава независимост. Една година по-късно ще има една от най-важните срещи в историята: Сан Мартин се среща със Симон Боливар и му предава част от армията си, за да продължи с освобождението на Перу, в срещата, която е известна като „Интервюто на Гуаякил. "

През февруари 1824 г. придружен от дъщеря си Мерцедес,заминава в Европа. През 1825 г. той пише „Максимите“ за Мерцедитас, където синтезира своите образователни идеали.

През 1848 г. той се установява в окончателната си резиденция в Булон сюр Мер (Франция), където умира на 17 август 1850 година. На 28 май 1880 г.са репатрирани останките на генерал Дон Хосе Франсиско де Сан Мартин и Маторрас, баща на отечеството и освободител на Аржентина, Чили и Перу в Буенос Айрес. От този ден сърцето му почива в сърцето на Буенос Айрес.

Безспорни са военните подвизи на генерал Хосе де Сан Мартин. На 45 години той става генералисимус на Перу, генерал-капитан на Република Чили и генерал от Обединените провинции на Рио де ла Плата.

Обаче особено очарование се крие в неговия просвещенски дух, проявил се силно по времето, когато е Първият Президент на Перу- тогава основава Националната библиотека в Перу, на която дарява личната си колекция от книги и заявява, че бибилоитеките са по-ценни от всички армии. Създава Ордена на Слънцето, основава Патриотично дружество, сформирано от 40 перуански граждани, които той считал за най-просветените сред привържениците на каузата за независимост. Сан Мартин участва в дискусии за най-удобния начин за управление на страната.

Основава национално училище за обучение на учители, спешно необходими по това време.
Той установява свободата на търговията и свободата на печата, но не позволява друг религиозен култ, освен католическия.

Перуанският автор Мариано Фелипе Пас Солдан определя Хосе де Сан Мартин по следния начин: „Най-великият от героите, най-добродетелният от обществените хора, най-чистосърдечният патриот, най-смиреният в своето величие и на когото Перу, Чили и Аржентинските провинции дължат живота си и политическото си битие “.

Постепенно изграждаме образа на Хосе де Сан Мартин, още наречен от признателните потомци в Латинска Америка „баща на отечеството“ и герой на американската независимост, освободител на Чили и Перу.

Образ на запален читател и смел войн със силен стремеж към укрепване на справедливостта и свободата и изпитващ отвращение към тираните. Образ, който го приближава към нашия Апостол на свободата – Васил Левски.

Можем да се гордеем с ценностите, завещани ни от нашите предци: "работа", "усилия", "знание", "постоянство" и "честност". Всеки път, когато ставаме много рано, за да отиваме на работа, да учим и да посрещаме различни предизвикателства, тези думи оживяват и имат смисъл. Те ни позволяват да държим погледа си изправен, да преодоляваме големи или малки препятствия, трансцендентни проблеми и дори празни моменти.

И тогава героите оживяват в нас.

Да бъдем част от общността на 90 СУ „Ген. Хосе де Сан Мартин“ изисква етично поведение, което прави невъзможно заобикалянето на принципите на генерал Хосе де Сан Мартин, както и на българския Апостол-дякон Левски, твърдо изковани в оригиналния дух на Свободата. Това е „етика“, в която са вплетени нашите ценности: честност, достойнство, доброта, любов към знанието, лоялност и сътрудничество.

Нека да бъдем честни, достойни и добри!

Честит празник!

Емилия Иванова,
Директор на 90 СУ „Ген. Хосе де Сан Мартин“